

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ

**Кафедра кримінального права і кримінології,
Навчально-науковий інститут № 1
(підготовки фахівців для органів досудового розслідування
Національної поліції України)**

РОБОЧА ПРОГРАМА

навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право»
обов'язкових компонент освітньої програми
першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

Галузь знань – 08 Право
Спеціальність – 081 Право
Освітньо-професійна програма – Право (Поліцейські)
Освітня кваліфікація – бакалавр права

ЗАТВЕРДЖЕНО

Науково-методичною радою
Харківського національного
університету внутрішніх справ
Протокол від 14.08.2024 р. № 8

СХВАЛЕНО

Вченою радою навчально-наукового
інституту № 1
Протокол від 09.08.2024 р. № 9

ПОГОДЖЕНО

Секцією Науково-методичної ради
ХНУВС з юридичних дисциплін
Протокол від 13.08.2024 р. № 7

Розглянуто на засіданні кафедри кримінального права і кримінології навчально-наукового інституту № 1, протокол від 31.07.2024 р. № 17.

Розробники:

1. доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Кондратов Д. Ю.
2. старший викладач кафедри, кандидат юридичних наук Шевелев К. Є.

Рецензенти:

1. професор кафедри кримінально-правових дисциплін юридичного факультету Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, доктор юридичних наук, професор Храмцов О. М.
2. завідувач кафедри кримінального процесу та організації досудового слідства навчально-наукового інституту № 1 Харківського національного університету внутрішніх справ, доктор юридичних наук, професор Фоміна Т. Г.

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Шифри та назви галузі знань, код та назва спеціальності, ступінь вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни
Кількість кредитів ECTS – 3 Загальна кількість годин – 90 Кількість тем – 12	08 право; 081 право; бакалавр	Навчальний курс 4 Семестр 8 Види контролю: залік
Розподіл навчальної дисципліни за видами занять (денна форма навчання): Лекції – 16 ; Семінарські заняття – 14 ; Самостійна робота – 60 ; Індивідуальні завдання: Реферати – 1 , семестр 8		

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Метою викладання навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право» є оволодіння курсантами (слухачами):

- знаннями поняття, предмету, методу, а також завдань, функцій та принципів кримінально-виконавчого права;
- знаннями загальних принципів та напрямків кримінально-виконавчої політики України;
- знаннями загального понятійного апарату кримінально-виконавчого права України;
- вміннями здійснювати систематизацію та пошук норм, що містяться в кримінально-виконавчому законодавстві та інших нормативно-правових актах, які регулюють порядок і умови виконання та відбування кримінальних покарань;
- вміннями аналізувати юридичну літературу, в якій висвітлюються окремі положення кримінально-виконавчого права України;
- вміннями здійснювати пошук та критичний аналіз матеріалів правозастосовної діяльності при вирішенні конкретних практичних завдань;
- навичками щодо правильного застосування загальних інститутів кримінально-виконавчого права при вирішенні практичних завдань.

Завданням навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право» є ознайомлення курсантів (слухачів) з основними нормативно-правовими актами у сфері виконання та відбування кримінальних покарань, поведження із засудженими, а також формування у курсантів (слухачів) системи знань та умінь, необхідних у діяльності, що пов'язана з процесом реалізації виконання кримінальних покарань та поведження із засудженими. Вивчення кримінально-виконавчого права забезпечує систематизоване засвоєння курсантами

(слухачами) теоретичних знань про головні принципи, категорії, положення та інститути цієї галузі юридичних знань, навчання їх правильному орієнтуванню як в Загальній, так і Особливій частині чинного кримінально-виконавчого законодавства, набуття вміння застосовувати норми кримінально-виконавчого права. Отримані при вивченні кримінально-виконавчого права знання і вміння необхідні для набуття навичок щодо здійснення процесу реалізації виконання кримінальних покарань та поведження із засудженими, а також опанування ряду суміжних навчальних дисциплін (кримінального права, кримінального процесу, кримінології, криміналістики, тощо).

Міждисциплінарні зв'язки: успішне вивчення навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право» не можливе без звернення до окремих положень інших дисциплін:

- **теорії держави та права** – для засвоєння понятійного апарату, єдиного для всіх юридичних наук, що є необхідною базою для вивчення галузевих правових дисциплін, у тому числі кримінально-виконавчого права;

- **конституційного права** – при визначенні спрямованості та змісту норм кримінально-виконавчого права;

- **кримінального права** – при вивченні підстав, меж, умов та порядку призначення покарань та аналізу питань щодо порядку та умов виконання кримінальних покарань;

- **кримінального процесу** – з метою правильного з'ясування питання про винність особи у вчиненні кримінального правопорушення і застосування до неї кримінального покарання, співвідношення змістовного характеру кримінально-виконавчого права та правової процедури застосування норм кримінально-виконавчого законодавства у практичній діяльності;

- **міжнародного права** – при вивченні міжнародних стандартів поведження із засудженими та виконання кримінальних покарань у закордонних країнах, історії міжнародного співробітництва у сфері поведження із засудженими, а також для засвоєння питань, що стосуються системи діючих міжнародно-правових актів про поведження з засудженими та особливостей виконання кримінальних покарань у закордонних країнах.

Очікувані результати навчання: у результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач вищої освіти повинен:

знати: вказані в програмі роботи, які розкривають загальні положення, принципи та інститути кримінально-виконавчого права; зміст норм кримінально-виконавчого законодавства, що регулюють застосування основних засобів виправлення і ресоціалізації засуджених; загальну структуру, порядок взаємодії та основні завдання діяльності органів і установ кримінально-виконавчої системи України та органів, які хоч і не входять до неї, але в межах, визначених законодавством, виконують деякі види кримінальних покарань;

вміти: вільно орієнтуватися в структурі чинного Кримінально-виконавчого кодексу України; здійснювати в ньому пошук та систематизацію кримінально-виконавчих норм; розкривати зміст цих норм і використовувати їх у своїй практичній роботі; аналізувати чинний порядок та умови виконання кримінальних покарань, а також процес соціальної адаптації звільнених від

покарання осіб; вирішувати питання щодо порядку і умов виконання та відбування кримінальних покарань, пов'язаних та не пов'язаних з позбавленням волі; визначати проблеми виконання та відбування покарань, знаходити шляхи їх вирішення.

Програмні компетентності, які формуються при вивченні навчальної дисципліни:		
Інтегральна компетентність	Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у галузі професійної правничої діяльності або у процесі навчання, що передбачає застосування правових доктрин, принципів і правових інститутів і характеризується комплексністю та невизначеністю умов	
Загальні компетентності (ЗК)	ЗК2.	Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
	ЗК4.	Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.
	ЗК6.	Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.
	ЗК7.	Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
	ЗК8.	Здатність бути критичним і самокритичним.
	ЗК9.	Здатність працювати в команді.
	ЗК10.	Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів).
	ЗК11.	Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.
	ЗК12.	Здатність усвідомлювати рівні можливості та гендерні проблеми.
Спеціальні (фахові, предметні) компетентності (СК)	ЗК13.	Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку права, його місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій.
	ЗК14.	Цінування та повага різноманітності і мультикультурності.
	СК3.	Повага до честі і гідності людини як найвищої соціальної цінності, розуміння їх правової природи.
	СК11.	Здатність визначати належні та прийнятні для юридичного аналізу факти.
	СК13.	Здатність до критичного та системного аналізу правових явищ і застосування набутих знань у професійній діяльності.
	СК15.	Здатність до самостійної підготовки проектів актів правозастосування.

3. Програма навчальної дисципліни

ТЕМА № 1. «Поняття кримінально-виконавчого права, його предмет, метод і місце в системі права України».

Поняття кримінально-виконавчого права, його предмета та методу.

Кримінально-виконавче право України як форма відображення єдиної державної політики у сфері виконання кримінальних покарань.

Кримінально-виконавче право та його місце в системі права України.

Принципи кримінально-виконавчого права України.

ТЕМА № 2. «Кримінально-виконавче законодавство України».

Поняття, завдання і принципи кримінально-виконавчого законодавства України.

Історія, етапи і фактори розвитку кримінально-виконавчого законодавства України.

Види, структура, джерела норм кримінально-виконавчого законодавства України.

Конституція України – правова база та джерело розвитку кримінально-виконавчого законодавства.

ТЕМА № 3. «Міжнародні стандарти поводження із засудженими і виконання кримінальних покарань у закордонних країнах».

Історія міжнародного співробітництва у сфері поводження з засудженими.

Система діючих міжнародно-правових актів про поводження з засудженими.

Виконання кримінальних покарань у закордонних країнах.

ТЕМА №4. «Органи і установи кримінально-виконавчої системи України».

Види органів і установ кримінально-виконавчої системи України.

Завдання органів і установ кримінально-виконавчої системи України.

Персонал органів і установ кримінально-виконавчої системи України.

Місце органів і установ кримінально-виконавчої системи в системі державних органів України, що ведуть боротьбу із злочинністю.

Взаємодія органів та установ виконання покарань з іншими органами держави, підприємствами та установами.

Контроль та нагляд за виконанням кримінальних покарань.

ТЕМА № 5. «Правовий статус засуджених».

Основи правового статусу засуджених.

Суб'єктивні права засуджених.

Законні інтереси засуджених.

Юридичні обов'язки засуджених.

Кримінальна, матеріальна і дисциплінарна відповідальність засуджених.

Правові наслідки відбування кримінального покарання.

ТЕМА № 6. «Класифікація і розподіл засуджених за видами установ виконання покарань, пов'язаних з позбавленням волі».

Поняття класифікації засуджених до позбавлення волі. Значення та цілі класифікації засуджених до позбавлення волі.

Основні види критеріїв класифікації.

Розподіл та направлення засуджених для відбування покарання.

ТЕМА № 7. «Поняття і правове регулювання режиму в місцях позбавлення волі».

Поняття, цілі і функції режиму в установах по виконанню покарань.

Основні вимоги режиму в місцях позбавлення волі.

Засоби забезпечення режиму виконання покарання у виді позбавлення волі.

ТЕМА № 8. «Правове регулювання праці, матеріально-побутового і медико-санітарного забезпечення засуджених».

Організація, цілі, умови і оплата праці засуджених до позбавлення волі.

Загальноосвітнє і професійно-технічне навчання.

Матеріально-побутове і медико-санітарне забезпечення засуджених.

ТЕМА № 9. «Організація соціально-виховної роботи з засудженими».

Організація і основні завдання соціально-виховної роботи в установах виконання кримінальних покарань.

Основні напрями і форми соціально-виховної роботи з засудженими до позбавлення волі.

Участь громадськості та релігійних організацій у виправленні і ресоціалізації засуджених.

ТЕМА № 10. «Особливості виконання покарань у виді позбавлення волі жінками і неповнолітніми та довічного позбавлення волі».

Особливості відбування покарання засудженими вагітними жінками, матерями-годувальницями і жінками, які мають дітей віком до трьох років.

Проживання жінок, засуджених до позбавлення волі, за межами виправної колонії.

Особливості відбування покарання у виховних колоніях.

Заходи заохочення та стягнення, що застосовуються до засуджених неповнолітніх.

Переведення засуджених із виховної колонії до виправної колонії.

Загально-правові основи виконання покарань у виді довічного позбавлення волі.

Правовий статус засуджених до довічного позбавлення волі.

Особливості тримання засуджених до довічного позбавлення волі.

ТЕМА № 11. «Порядок і умови виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі».

Порядок і умови виконання покарання у виді штрафу.

Порядок і умови виконання покарання у виді конфіскації майна.

Порядок і умови виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.

Порядок і умови виконання покарань у виді громадських робіт.

Порядок і умови виконання покарання у виді виправних робіт.

Порядок і умови відбування покарань у виді арешту.

Порядок і умови виконання покарання у виді обмеження волі.

Порядок і умови виконання покарання у виді тримання у дисциплінарному батальйоні.

Порядок і умови виконання покарання у виді позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.

Порядок і умови виконання покарання у виді службових обмежень для військовослужбовців.

ТЕМА № 12. «Звільнення засуджених від відбування покарання та їх соціальна адаптація».

Підстави звільнення від відбування покарання.

Припинення відбування покарання і порядок звільнення.

Допомога особам, які звільнені від відбування покарання.

Повноваження органу (підрозділу) поліції при звільненні засудженого.

Повноваження органу пробації при звільненні засуджених.

4. Структура навчальної дисципліни

4.1.1. Розподіл часу навчальної дисципліни за темами (денна форма навчання)

	Кількість годин, відведених на вивчення навчальної дисципліни						Вид контролю
	Всього	з них:					
		Лекції	Семінарські заняття	Практичні заняття	Лабораторні заняття	Самостійна робота	
Семестр № 8							
Тема № 1. «Поняття кримінально-виконавчого права, його предмет, метод і місце в системі права України».	8	2	2			4	
Тема № 2. «Кримінально-виконавче законодавство України».	4					4	
Тема № 3. «Міжнародні стандарти поводження із засудженими і виконання кримінальних покарань у закордонних країнах».	4					4	
Тема № 4. «Органи і установи кримінально-виконавчої системи України».	10	2	2			6	
Тема № 5. «Правовий статус засуджених».	10	2	2			6	
Тема № 6. «Класифікація і розподіл засуджених за видами установ виконання покарань, пов'язаних з позбавленням волі».	10	2	2			6	
Тема № 7. «Поняття і правове регулювання режиму в місцях позбавлення волі».	8	2	2			4	
Тема № 8. «Правове регулювання праці, матеріально-побутового і медико-санітарного забезпечення засуджених».	6	2				4	
Тема № 9. «Організація соціально-виховної роботи з засудженими».	4					4	
Тема № 10. «Особливості виконання покарань у виді позбавлення волі жінками і неповнолітніми та довічного позбавлення волі».	6					6	
Тема № 11. «Порядок і умови виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі».	10	2	2			6	
Тема № 12. «Звільнення засуджених від відбування покарання та їх соціальна адаптація».	10	2	2			6	
Всього за семестр	90	16	14			60	залік

4.1.2. Питання, що виносяться на самостійне опрацювання

Перелік питань до тем навчальної дисципліни		Література:
Тема № 1. «Поняття кримінально-виконавчого права, його предмет, метод і місце в системі права України».		
1. Поняття пенітенціарної політики та її роль у реформуванні сучасної кримінально-виконавчої системи України. 2. Суб'єкти розробки та реалізації єдиної державної політики у сфері виконання покарань. 3. Правові підстави виникнення кримінально-виконавчих правовідносин. 4. Механізм реалізації принципів кримінально-виконавчого права України.		Основна: №№ 1–12. Додаткова: №№ 28, 29, 38, 45.
Тема № 2. «Кримінально-виконавче законодавство України».		
1. Поняття, завдання і принципи кримінально-виконавчого законодавства України. 2. Історія, етапи і фактори розвитку кримінально-виконавчого законодавства України. 3. Види, структура та джерела норм кримінально-виконавчого законодавства України. 4. Конституція України – правова база та джерело розвитку кримінально-виконавчого законодавства. 5. Реалізація принципу гуманізму в кримінально-виконавчому законодавстві України. 6. Кодифікація і систематизація кримінально-виконавчого законодавства України.		Основна: №№ 1–12. Додаткова: №№ 28, 29, 38, 45.
Тема № 3. «Міжнародні стандарти поведінки із засудженими і виконання кримінальних покарань у закордонних країнах».		
1. Загально-правові підстави застосування норм міжнародно-правових актів у практиці виконання кримінальних покарань. 2. Основні міжнародно-правові акти в сфері поведінки із засудженими (Мінімальні стандартні правила поведінки з в'язнями. Мінімальні стандартні правила ООН стосовно заходів, не пов'язаних із тюремним ув'язненням тощо). 3. Смертна кара і реалізація принципу демократизму в кримінально-виконавчій системі США. 4. Закордонний Європейський досвід впровадження видів покарань, альтернативних позбавленню волі.		Основна: №№ 1–12. Додаткова: №№ 1, 2, 24, 28, 33, 34, 38.
Тема № 4. «Органи і установи кримінально-виконавчої системи України».		
1. Загальна структура кримінально-виконавчої системи України. 2. Організація управлінської діяльності в органах і установах кримінально-виконавчої системи України. 3. Основні напрямки взаємодії органів і установ кримінально-виконавчої системи України з іншими органами, які ведуть боротьбу зі злочинністю. 4. Система прокурорського нагляду за виконанням покарань. 5. Фінансування і матеріально-технічне забезпечення діяльності органів і установ кримінально-виконавчої системи України.		Основна: №№ 1–12. Додаткова: №№ 4, 6, 17, 20, 24, 41, 43.

Тема № 5. «Правовий статус засуджених».		
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Основні структурні елементи правового статусу засуджених. 2. Засуджений як спеціальний суб'єкт кримінальної відповідальності. 3. Механізм формування правового статусу засуджених до різних видів покарань. 4. Поняття правового статусу засудженого та його закріплення у КВК України. 5. Правове регулювання заходів дисциплінарних стягнень, що застосовуються до осіб позбавлених волі. 6. Реалізація права засудженого до позбавлення волі на особисту безпеку. 7. Правові наслідки відбування кримінального покарання. 8. Поняття судимості, її погашення та зняття. 	<p>Основна: №№ 1–12.</p> <p>Додаткова: №№ 8, 10, 11, 15, 16, 21, 26, 27, 35, 39, 40.</p>
Тема № 6. «Класифікація і розподіл засуджених за видами установ виконання покарань, пов'язаних з позбавленням волі».		
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Основні види критеріїв класифікації. 2. Проблеми ефективності існуючої системи класифікації засуджених до позбавлення волі. 3. Місце відбування покарання у виді позбавлення волі та правове регулювання розподілу засуджених по видам виправних установ. 4. Структурні дільниці виправних і виховних колонії та їх призначення. 	<p>Основна: №№ 1–12.</p> <p>Додаткова: №№ 11, 13, 22, 32, 41.</p>
Тема № 7. «Поняття і правове регулювання режиму в місцях позбавлення волі».		
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Місце режиму в системі управління виховної чи виправної колонії. 2. Цілі і функції режиму в установах по виконанню покарань. 3. Основні вимоги режиму в місцях позбавлення волі. 4. Оперативно-розшукова діяльність в колоніях. 	<p>Основна: №№ 1–12.</p> <p>Додаткова: №№ 8, 13, 15, 16.</p>
Тема № 8. «Правове регулювання праці, матеріально-побутового і медико-санітарного забезпечення засуджених».		
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Соціально-економічні проблеми використання праці засуджених до позбавлення волі. 2. Роль і місце підприємств виправних і виховних колоній у загальнодержавній економіці України. 3. Специфіка організації працевлаштування різних категорій засуджених до позбавлення волі. 4. Пенітенціарна медицина як специфічна галузь медицини. 	<p>Основна: №№ 1–12.</p> <p>Додаткова: №№ 15, 18, 37, 42.</p>
Тема № 9. «Організація соціально-виховної роботи з засудженими».		
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Поняття соціально-виховної роботи з засудженими її цілі. 2. Основні напрями соціально-виховної роботи з засудженими. 3. Форми і методи соціально-виховної роботи з засудженими. 4. Самодіяльні організації засуджених. 5. Богослужіння і релігійні обряди в колоніях. 6. Форми участі громадськості у виправленні і ресоціалізації засуджених. 7. Роль та місце соціально-психологічної служби виправної, виховної колонії у проведенні соціально-виховної роботи. 8. Діяльність педагогічних працівників щодо виправно- 	<p>Основна: №№ 1–12.</p> <p>Додаткова: №№ 2, 5, 7, 8, 14, 15, 18, 37, 42.</p>

	виховного впливу на засуджених. 9. Заходи заохочення і стягнення, що застосовуються до засуджених.	
Тема № 10. «Особливості виконання покарань у виді позбавлення волі жінками і неповнолітніми та довічного позбавлення волі».		
	1. Відбування покарання засудженими вагітними жінками, матерями-годувальницями і жінками, які мають дітей віком до трьох років 2. Проживання жінок, засуджених до позбавлення волі, за межами виправної колонії 3. Особливості відбування покарання у виховних колоніях 4. Заходи заохочення та стягнення, що застосовуються до засуджених неповнолітніх 5. Переведення засуджених із виховної колонії до виправної колонії 6. Загально-правові основи виконання покарань у виді довічного позбавлення волі.» 7. Правовий статус засуджених до довічного позбавлення волі. 8. Особливості тримання засуджених до довічного позбавлення волі.	Основна: №№ 1–12. Додаткова: №№ 1, 2, 4, 5, 7, 8, 11, 14, 18, 19, 26, 40, 42.
Тема № 11. «Порядок і умови виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі».		
	1. Порядок і умови заміни одного виду покарання на інший. 2. Ефективність застосування кримінальних покарань, не пов'язаних із позбавленням волі. 3. Порівняльна характеристика покарань у виді арешту і позбавлення волі. 4. Порівняльна характеристика покарань у виді обмеження волі та позбавлення волі.	Основна: №№ 1–12. Додаткова: №№ 1, 3, 5, 8, 10, 12, 25, 38, 44, 45.
Тема № 12. «Звільнення засуджених від відбування покарання та їх соціальна адаптація».		
	1. Звільнення від відбування покарання на підставі скасування вироку суду і закриття кримінальної справи. 2. Звільнення від відбування покарання у зв'язку з закінченням строків давності виконання обвинувального вироку. 3. Умовно-дострокове звільнення від відбування покарання. 4. Звільнення від відбування покарання у зв'язку з хворобою.	Основна: №№ 1–12. Додаткова: №№ 1, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 23, 24, 27, 31, 36, 38.

5. Індивідуальні завдання

5.1.1. Теми рефератів

1. Діяльність органів та установ виконання покарань як предмет правового регулювання кримінально-виконавчого права України.
2. Види, структура і джерела норм кримінально-виконавчого права України.
3. Правові підстави виникнення та реалізації кримінально-виконавчих правовідносин.

4. Співвідношення кримінально-виконавчого права з іншими галузями права України.
5. Поняття пенітенціарної політики та її роль у реформуванні сучасної кримінально-виконавчої системи України.
6. Джерела кримінально-виконавчого права України.
7. Актуальні проблеми сучасного розвитку кримінально-виконавчого законодавства України.
8. Система кримінально-виконавчого законодавства України.
9. Механізм реалізації принципів кримінально-виконавчого права України.
10. Особливості виконання покарань у США.
11. Особливості виконання покарань у Франції.
12. Особливості виконання покарань у Великобританії.
13. Особливості виконання покарань у Німеччині.
14. Особливості виконання покарань у Японії.
15. Загальна характеристика Державної кримінально-виконавчої служби України.
16. Органи виконання покарань: види та завдання.
17. Установи виконання покарань: види та завдання.
18. Структурні дільниці виправних і виховних колоній та їх призначення.
19. Взаємодія органів та установ виконання покарань з іншими органами держави, підприємствами та установами.
20. Система прокурорського нагляду за виконанням покарань.
21. Фінансування і матеріально-технічне забезпечення діяльності органів і установ ДКВС України.
22. Підстави виконання і відбування покарання.
23. Поняття правового статусу засудженого та його закріплення у КВК України.
24. Правове регулювання заходів дисциплінарних стягнень, що застосовуються до осіб позбавлених волі.
25. Виправлення і ресоціалізація засуджених та їх основні засоби.
26. Правові наслідки відбування кримінального покарання.
27. Поняття судимості, її погашення та зняття.
28. Проблеми ефективності існуючої системи класифікації засуджених до позбавлення волі.
29. Соціально-економічні проблеми використання праці засуджених до позбавлення волі.
30. Специфіка організації працевлаштування різних категорій засуджених до позбавлення волі.
31. Форми участі громадськості у виправленні і ресоціалізації засуджених.
32. Роль та місце соціально-психологічної служби виправної, виховної колонії у проведенні соціально-виховної роботи.
33. Діяльність педагогічних працівників щодо виправно-виховного впливу на засуджених.
34. Заходи заохочення і стягнення, що застосовуються до засуджених.

35. Роль та місце режиму в системі управління виховної чи виправної колонії.
36. Порядок і умови виконання покарань стосовно засуджених військовослужбовців.
37. Особливості відбування покарання у виді довічного позбавлення волі.
38. Смертна кара: роздуми «за» та «проти».
39. Особливості виконання та відбування покарань жінками та неповнолітніми.
40. Порядок зміни умов тримання засуджених до позбавлення волі і переведення засуджених до позбавлення волі.
41. Амністія і помилування, їх соціально-правова сутність та значення.
42. Співвідношення соціального контролю і адміністративного нагляду за звільненими з місць позбавлення волі.
43. Порядок і умови заміни одного виду покарання на інший.
44. Ефективність застосування кримінальних покарань, не пов'язаних із позбавленням волі.
45. Порядок і суб'єкти реалізації конфіскованого майна.
46. Практика застосування кримінальних покарань у виді громадських та виправних робіт.
47. Умовно-дострокове звільнення від відбування покарання і заміна покарання більш м'яким.
48. Звільнення від відбування покарання на підстави хвороби.
49. Нагляд за особами, звільненими від відбування покарання.

6. Методи навчання

Науковий фундамент навчальної дисципліни складають системний та діалектичний підходи, історико-порівняльний метод та спеціально-кримінологічні методи.

До методичних прийомів, які можуть використовуватись при проведенні занять, відносяться:

- проведення мультимедійних лекцій із застосуванням комп'ютерної техніки та проектора;
- моделювання ситуативних задач на семінарських (практичних) заняттях;
- вирішення практичних задач;
- проведення тренінгів, рольових та ігрових ігор;
- демонстрація навчальних сюжетів з використанням теле- відео-апаратури, комп'ютерної техніки та проектора;
- демонстрація текстової інформації у вигляді схем, таблиць, тощо;
- організація поліцейських квестів під час семінарських (практичних) занять.

7. Перелік питань та завдань, що виносяться на підсумковий контроль

1. Поняття кримінально-виконавчого права, його предмета та методу та місця в системі права України.
2. Кримінально-виконавче право України як форма відображення єдиної державної політики у сфері виконання кримінальних покарань.
3. Кримінально-виконавче право і його місце в системі права України.
4. Принципи кримінально-виконавчого права України.
5. Предмет і система курсу кримінально-виконавчого права України.
6. Поняття, завдання і принципи кримінально-виконавчого законодавства України.
7. Історія, етапи і фактори розвитку кримінально-виконавчого законодавства України.
8. Види, структура, джерела норм кримінально-виконавчого законодавства України.
9. Конституція України – правова база та джерело розвитку кримінально-виконавчого законодавства.
10. Історія міжнародного співробітництва у сфері поводження з засудженими.
11. Система діючих міжнародно-правових актів про поводження з засудженими.
12. Виконання кримінальних покарань у закордонних країнах.
13. Види і завдання органів і установ кримінально-виконавчої системи України.
14. Персонал органів і установ кримінально-виконавчої системи України.
15. Місце органів і установ кримінально-виконавчої системи в системі державних органів України, що ведуть боротьбу із злочинністю.
16. Взаємодія органів та установ виконання покарань з іншими правоохоронними органами.
17. Контроль та нагляд за виконанням кримінальних покарань.
18. Поняття та соціально-правове призначення правового статусу засуджених.
19. Права, законні інтереси та обов'язки засуджених.
20. Кримінальна, матеріальна і дисциплінарна відповідальність засуджених.
21. Правові наслідки відбування кримінального покарання.
22. Поняття класифікації засуджених до позбавлення волі. Основні види критеріїв класифікації.
23. Розподіл засуджених за видами установ виконання покарань.
24. Прийом і облік засуджених до позбавлення волі.
25. Поняття, цілі і функції режиму в установах по виконанню покарань.
26. Основні вимоги режиму в місцях позбавлення волі.
27. Засоби забезпечення режиму виконання покарання у виді позбавлення волі.
28. Загально-правові основи виконання покарань у виді позбавлення волі на певний строк та довічного позбавлення волі.
29. Правовий статус засуджених до позбавлення волі.

30. Особливості тримання засуджених до позбавлення волі.
31. Особливості соціально-виховної роботи, організації праці засуджених до позбавлення волі.
32. Організація, цілі, умови і оплата праці засуджених до позбавлення волі.
33. Професійно-технічне навчання і підвищення виробничої кваліфікації засуджених.
34. Матеріально-побутове і медико-санітарне забезпечення засуджених.
35. Організація і основні завдання соціально-виховної роботи в установах виконання кримінальних покарань.
36. Основні напрями і форми соціально-виховної роботи з засудженими до позбавлення волі.
37. Загальноосвітнє навчання засуджених до позбавлення волі.
38. Участь громадськості та релігійних організацій у виправленні і ресоціалізації засуджених.
39. Порядок і умови виконання покарань у виді штрафу;
40. Позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу;
41. Позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю;
42. Порядок і умови виконання покарань у виді громадських робіт;
43. Порядок і умови виконання покарання у виді виправних робіт;
44. Порядок і умови виконання покарання у виді службових обмежень для військовослужбовців.
45. Порядок і умови виконання покарання у виді конфіскація майна.
46. Порядок і умови відбування покарань у виді арешту.
47. Порядок і умови виконання покарання у виді обмеження волі.
48. Порядок і умови виконання покарання у виді тримання у дисциплінарному батальйоні.
49. Підстави звільнення від відбування покарання.
50. Звільнення від відбування покарання в порядку амністії або помилування.
51. Умовно-дострокове звільнення від відбування покарання і заміна покарання більш м'яким.
52. Соціальна адаптація звільнених від відбування покарання.
53. Допомога особам, звільненим від відбування покарання.
54. Нагляд за особами, звільненими від відбування покарання.
55. Соціальна адаптація звільнених від відбування покарання.
56. Звільнення від відбування покарання на підстави хвороби.
57. Особливості тримання засуджених до позбавлення волі.
58. Особливості відбування покарання в колоніях різних видів.
59. Особливості відбування покарання у виді позбавлення волі жінками і неповнолітніми.
60. Особливості виконання та відбування покарання у виді довічного позбавлення волі.

8. Критерії та засоби оцінювання результатів навчання здобувачів

Навчання курсантів та слухачів з дисципліни «Кримінально-виконавче право» проходить у формі лекційних та семінарських (практичних) занять, а також самостійної роботи.

Метою лекційного курсу є надання курсантам (слухачам) теоретичних знань щодо загальних положень, принципів та інститутів кримінально-виконавчого права; змісту норм кримінально-виконавчого законодавства, що регулюють застосування основних засобів виправлення і ресоціалізації засуджених; загальної структури, порядку взаємодії та основних завдань діяльності органів і установ кримінально-виконавчої системи України та органів, які хоч і не входять до неї, але в межах, визначених законодавством, виконують деякі види кримінальних покарань.

Аудиторні заняття проводяться у формі лекційних та семінарських (практичних) занять.

Семінарські (практичні) заняття потребують поглибленого вивчення теоретичних питань Загальної та Особливої частини кримінально-виконавчого права України, запам'ятовування основних понять тем, ознайомлення з проблемними й дискусійними положеннями теорії та практики кримінально-виконавчого права; вони передбачають написання рефератів по одному з навчальних питань теми, виступи курсантів (слухачів) з рефератами або доповідями та їх активну участь в обговоренні теоретичних положень тем.

Формою проведення цих занять можуть бути короткочасові письмові опитування, написання колоквіумів навчальною групою за темою семінарського (практичного) заняття, виконання контрольних письмових робіт, що виконуються протягом заняття. Крім того, вони можуть проводитися у формі ділових (рольових) ігор за певною тематикою. Водночас ця форма аудиторного заняття використовується викладачем для більш детального розгляду окремих тем та категорій курсу. Це дає можливість, також, перевірити повноту засвоєння матеріалу, виявити недоліки, сприяти формуванню знань на проблемному рівні.

Самостійна робота курсанта (слухача) – основний засіб оволодіння навчальним матеріалом у час, вільний від обов'язкових навчальних занять. Самостійна робота за кожною темою передбачає: засвоєння змісту відповідного інституту кримінально-виконавчого права, понять, підстав, принципів, ознак, що утворюють його основу, положень кримінально-виконавчого законодавства.

Самостійна робота за кожною темою передбачає відпрацювання окремих положень цієї теми, що виносяться на самостійне вивчення, в конспекті лекцій; виконання реферату по одній з тем навчального курсу.

Контрольні заходи оцінювання результатів навчання включають в себе поточний та підсумковий контроль.

Поточний контроль. До форм поточного контролю належить оцінювання:

- рівня знань під час семінарських (практичних) занять (аудиторної роботи);

- якості виконання самостійної роботи.

Поточний контроль здійснюється під час проведення семінарських (практичних) занять і має на меті перевірку набутих здобувачем вищої освіти знань, умінь та інших компетентностей з навчальної дисципліни.

У ході поточного контролю проводиться систематичний вимір приросту знань, їх корекція. Результати поточного контролю заносяться викладачем до журналів обліку роботи академічної групи за національною системою оцінювання («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»).

Оцінки за самостійну роботу виставляються в журналі обліку роботи академічної групи окремою графою за національною системою оцінювання («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»). Результати цієї роботи враховуються під час виставлення підсумкових оцінок.

При розрахунку успішності здобувачів враховуються такі види робіт: навчальні заняття (семінарські, практичні); контрольні роботи (наприклад, виконання тестів); самостійна робота (виконання домашніх завдань, ведення конспекту лекцій та робочих зошитів, підготовка рефератів та виступи з ними на семінарських заняттях). Вони оцінюються за національною системою оцінювання («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»).

Критерії оцінювання під час вивчення навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право» полягають в наступному:

- **в межах аудиторної роботи** курсант (слухач) повинен отримати не менш як три оцінки, середньоарифметичне значення яких і буде утворювати його результат в межах аудиторної роботи;

- **в рамках самостійної роботи** курсант оцінюється за повнотою та якістю ведення конспекту лекцій, правильністю виконання індивідуальних завдань та виконання одного з рефератів за темами навчального курсу.

Здобувач, який отримав оцінку «незадовільно» за навчальні заняття або самостійну роботу, зобов'язаний перескласти її.

Загальна кількість балів (оцінка), отримана здобувачем за семестр перед підсумковим контролем, розраховується як середньоарифметичне значення з оцінок за навчальні заняття та самостійну роботу, та для переводу до 100-бальної системи помножується на коефіцієнт **10**.

$$\text{Загальна кількість балів (перед підсумковим контролем)} = \left(\left(\begin{array}{c} \text{Результат} \\ \text{навчальних занять} \\ \text{за семестр} \end{array} + \begin{array}{c} \text{Результат} \\ \text{самостійної} \\ \text{роботи за семестр} \end{array} \right) / 2 \right) * 10$$

Підсумковий контроль. Для обліку результатів підсумкового контролю використовується поточно-накопичувальна інформація, яка реєструється в журналах обліку роботи академічної групи. Результати підсумкового контролю відображаються у відомостях обліку успішності, навчальних картках здобувачів, залікових книжках. **Присутність здобувачів на проведенні підсумкового контролю (заліку) обов'язкова.** Якщо здобувач вищої освіти не з'явився на підсумковий контроль (залік), то науково-педагогічний працівник ставить у відомість обліку успішності відмітку «не з'явився».

Підсумковий контроль (залік) оцінюється за національною шкалою. Для переведення результатів, набраних на підсумковому контролі, з національної системи оцінювання в 100-бальну вводиться коефіцієнт **10**, таким чином максимальна кількість балів на підсумковому контролі (заліку), які використовуються при розрахунку успішності здобувачів, становить – **50**.

Підсумкові бали з навчальної дисципліни визначаються як сума балів, отриманих здобувачем протягом семестру та балів, набраних на підсумковому контролі (заліку).

$$\text{Підсумкові бали навчальної дисципліни} = \text{Загальна кількість балів (перед підсумковим контролем)} + \text{Кількість балів за підсумковим контролем}$$

Здобувач вищої освіти, який під час складання підсумкового контролю (заліку) отримав незадовільну оцінку, складає його повторно. Повторне складання підсумкового заліку допускається не більше двох разів з кожної навчальної дисципліни: один раз – викладачеві, а другий – комісії, до складу якої входить керівник відповідної кафедри та 2-3 науково-педагогічних працівники.

9. Шкала оцінювання: національна та ECTS

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
		Оцінка	Пояснення
97-100	Відмінно («зараховано»)	A	«Відмінно» – теоретичний зміст курсу освоєний цілком , необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом сформовані, усі навчальні завдання, які передбачені програмою навчання, виконані в повному обсязі, відмінна робота без помилок або з однією незначною помилкою.
94-96			
90-93			
85-89	Добре («зараховано»)	B	«Дуже добре» – теоретичний зміст курсу освоєний цілком , необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, всі навчальні завдання, які передбачені програмою навчання, виконані , якість виконання більшості з них оцінено числом балів, близьким до максимального , робота з двома-трьома незначними помилками.
80-84			
75-79		C	«Добре» – теоретичний зміст курсу освоєний цілком , практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, всі навчальні завдання, які передбачені програмою навчання, виконані , якість виконання жодного з них не оцінено мінімальним числом балів, деякі види завдань виконані з помилками , робота з декількома незначними помилками або з однією-двома значними помилками.
70-74	Задовільно («зараховано»)	D	«Задовільно» – теоретичний зміст курсу освоєний неповністю , але прогалини не носять істотного характеру, необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, більшість передбачених програмою навчання навчальних завдань виконано , деякі з виконаних завдань містять помилки , робота з трьома значними помилками.
65-69			

60-64		E	«Достатньо» – теоретичний зміст курсу освоєний частково , деякі практичні навички роботи не сформовані , частина передбачених програмою навчання навчальних завдань не виконана , або якість виконання деяких з них оцінено числом балів, близьким до мінімального , робота, що задовольняє мінімуму критеріїв оцінки.
40-59	Незадовільно («не зараховано»)	FX	«Умовно незадовільно» – теоретичний зміст курсу освоєний частково , необхідні практичні навички роботи не сформовані , більшість передбачених програм навчання, навчальних завдань не виконано , або якість їхнього виконання оцінено числом балів, близьким до мінімального ; при додатковій самостійній роботі над матеріалом курсу можливе підвищення якості виконання навчальних завдань (з можливістю повторного складання), робота, що потребує доробки.
21-40			
1–20		F	«Безумовно незадовільно» – теоретичний зміст курсу не освоєно , необхідні практичні навички роботи не сформовані , всі виконані навчальні завдання містять грубі помилки , додаткова самостійна робота над матеріалом курсу не приведе до значимого підвищення якості виконання навчальних завдань, робота, що потребує повної переробки.

10. Рекомендована література (основна, допоміжна), інформаційні ресурси в Інтернеті

Нормативно-правові акти

1. Конституція України: закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254> (дата звернення: 20.06.2024).

2. Кримінально-виконавчий кодекс України: закон України від 11 липня 2003 року № 1129-IV // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1129-15> (дата звернення: 20.06.2024).

3. Кримінальний кодекс України: закон України від 05.04.2001 № 2341-III // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2341-14> (дата звернення: 20.06.2024).

4. Кримінальний процесуальний кодекс України: закон України від 13.04.2012 № 4651-VI // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 20.06.2024).

5. Про адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі: закон України від 01.12.1994 № 264/94-ВР // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/264/94-вр> (дата звернення: 20.06.2024).

6. Про Державну кримінально-виконавчу службу України: закон України від 23.06.2003 № 2713-15 // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2713-15> (дата звернення: 20.06.2024).

20.06.2024).

7. Про пробацію: закон України від 05.02.2015 № 160–VIII // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/160-19> (дата звернення: 20.06.2024).

8. Про попереднє ув'язнення: закон України від 30.06.1993 № 3352-XII // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3352-12> (дата звернення: 20.06.2024).

9. Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини: закон України від 23.12.1997 № 776/97-ВР // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/776/97-вр> (дата звернення: 20.06.2024).

10. Європейські пенітенціарні правила (Рекомендація № R (2006)2 Комітету Міністрів держав-учасниць): прийнято Комітетом Міністрів 11 січня 2006 року на 952-й зустрічі Заступників Міністрів // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_032 (дата звернення: 20.06.2024).

11. Мінімальні стандартні правила поводження з в'язнями // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_212 (дата звернення: 20.06.2024).

12. Європейська конвенція про запобігання катуванням чи нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню: Страсбург, 26 листопада 1987 // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_068 (дата звернення: 20.06.2024).

13. Деякі питання територіальних органів Міністерства юстиції: Постанова Кабінету Міністрів України від 24 січня 2020 року № 20 // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1252-2020-%D0%BF#Text> (дата звернення: 20.06.2024).

14. Конвенція з прав людини і основоположних свобод від 04.11.1950 // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0990-14> (дата звернення: 20.06.2024).

15. Про затвердження Переліку найменувань органів, установ виконання покарань, слідчих ізоляторів, навчальних закладів та медично-реабілітаційних центрів, що належать до сфери управління Державної кримінально-виконавчої служби України, у новій редакції: Наказ Міністерства юстиції України від 29 грудня 2020 року № 4534/5 // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: <https://minjust.gov.ua/n/22620> (дата звернення: 20.06.2024).

16. Про затвердження Положення про територіальне (міжрегіональне) воєнізоване формування Державної кримінально-виконавчої служби України від 06.02.2017 № 292/5: наказ Міністерства Юстиції // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0177-17> (дата звернення: 20.06.2024).

17. Про затвердження Порядку здійснення нагляду та проведення соціально-виховної роботи із засудженими до покарань, не пов'язаних з

позбавленням волі: наказ Міністерства юстиції України від 29.01.2019 № 272/5 // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: https://zakononline.com.ua/documents/show/383296_745650 (дата звернення: 20.06.2024).

18. Про затвердження Порядку організації надання медичної допомоги засудженим до позбавлення волі: наказ Міністерства юстиції України, Міністерства охорони здоров'я України від 15.08.2014 № 1348/5/572. // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0990-14> (дата звернення: 20.06.2024).

Про затвердження Порядку тримання засуджених, узятих під варту, заарештованих та затриманих військовослужбовців: Наказ Міністерства оборони України від 03 листопада 2020 року № 394 // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0038-21> (дата звернення: 20.06.2024).

19. Про затвердження Правил внутрішнього розпорядку установ виконання покарань: наказ Міністерства юстиції України від 29.12.2014 № 2186/5. // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1010-18> (дата звернення: 20.06.2024).

20. Про затвердження Типового положення про уповноважений орган з питань пробації та Типового положення про сектор ювенальної пробації: Наказ Міністерства юстиції України від 18 серпня 2017 року № 2649/5 // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1030-17> (дата звернення: 20.06.2024).

21. Про ліквідацію територіальних органів управління Державної пенітенціарної служби та утворення територіальних органів Міністерства юстиції: Постанова Кабінету Міністрів України від 18 травня 2016 року № 348 // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: <https://www.kmu.gov.ua/npas/249086737> (дата звернення: 20.06.2024).

22. Про схвалення Концепції реформування (розвитку) пенітенціарної системи України: розпорядження Кабінету Міністрів України від 13 вересня 2017 р. № 654-р. // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/654-2017-%D1%80> (дата звернення: 20.06.2024).

Основна

1. Кримінально-виконавче право України (схеми і таблиці): навч. посіб. / [Васильєв А. А., Житний О. О., Пироженко О. С. та ін.]; за заг. ред. О. М. Литвинова; МВС України, Харк. нац. ун-т внутр. справ. Харків: ХНУВС, 2013. 212 с.

2. Кримінально-виконавче право України [у схема та таблицях]: навч. посібник / За заг. ред. проф. В. І. Олефіра та проф. О. Г. Колба. Київ, 2016. 264 с.

3. Кримінально-виконавче право України. Загальна та Особлива частини: підручник / О. М. Литвинов, А. Х. Степанюк, І. С. Яковець, К. А. Автухов,

А. П. Гель, С. В. Лосич, Є. С. Назимко; за заг. ред. д.ю.н., проф. О. М. Литвинова та д.ю.н., проф. А. Х. Степанюка. Київ: ВД «Дакор», 2015. 632 с.

4. Кримінально-виконавче право України: курс лекцій / В. Ф. Примаченко, В. Г. Хашев, В. В. Шаблистий, С. М. Школа, Л. Г. Якименко; за заг. ред. В. В. Шаблистого. Дніпро: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2019. 236 с.

5. Кримінально-виконавче право України: підручник: ТОМ I (у 2-х т.) / [Музика А. А., Конопельський В. Я., Письменський Є. О. та ін.]; за заг. ред. д-ра юрид. наук, проф. Є. Ю. Бараша. Київ: Нац. акад. внутр. справ, ФОП Кандиба Т. П. 2018. 364 с.

6. Кримінально-виконавче право України: підручник: ТОМ II (у 2-х т.) / [Музика А. А., Конопельський В. Я., Письменський Є. О. та ін.]; за заг. ред. д-ра юрид. наук, проф. Є. Ю. Бараша. Київ: Нац. акад. внутр. справ, ФОП Кандиба Т. П. 2018. 622 с.

7. Кримінально-виконавче право: навч. посіб. (відповіді на екзаменаційні питання та питання до практичних занять) / К. А. Автухов; за заг. ред. А. Х. Степанюка. Харків: Право, 2016. 158 с.

8. Кримінально-виконавче право: навч.-практ. посіб. для підгот. до іспиту аспірантів, здобувачів та студентів / К. А. Автухов; за заг. ред. А. Х. Степанюка. Харків: Право, 2016. 157 с.

9. Кримінально-виконавче право: навчальний посібник / Гритенко О. А., Конопельський В. Я., Резніченко Г. С. Одеса: ОДУВС, 2019. 272 с.

10. Кримінально-виконавче право: підручник / В. В. Голіна, А. Х. Степанюк, О. В. Лисодєд та ін.; за ред. В. В. Голіни і А. Х. Степанюка. Х.: Право, 2015. 392 с.

11. Богатирьов І. Г., Лісіцков О. В. Кримінально-виконавче право України: підручник. Київ: ВД «Дакор», 2014. 376 с.

12. Богатирьов І. Г., Копотун І. М., Пузирьов М. С. Порівняльне кримінально-виконавче право: навч. посіб. / за заг. ред. І. Г. Богатирьова. Київ: Ін-т крим.-викон. служби, 2013. 140 с.

Додаткова

1. Бабич В. А. Державна виконавча служба: правова природа та перспективи реформування. *Адвокат*. 2012. № 1. С. 25-28.

2. Бабич В. А. Принципи функціонування Державної виконавчої служби / В. А. Бабич // *Адвокат*. 2011. № 11. С. 34-37.

3. Богатирьов І. Г. Криза пенітенціарної реформи в Україні: причини та шляхи їх вирішення. *Право і суспільство*. 2016. № 4. С. 161-166.

4. Богатирьов І. Г. Теорія дослідження пенітенціарної системи України через призму науки кримінально-виконавчого права. *Публічне право*. 2016. № 2. С. 189-195.

5. Богатирьова О. І., Олефір Л. І. Застосування пробації в Україні: теорія і практика: навч. посіб. / за ред. проф. І. Г. Богатирьова. Чернігів: Десна Поліграф, 2019. 208 с.

6. Боднар І. В., Царюк С. В. Проблемні питання діяльності органів та установ виконання покарань. *Бюлетень Міністерства юстиції України*. 2017. № 2. С. 34–39.
7. Василенко К. І. Теоретико-прикладні засади соціально-виховної роботи в системі основних засобів виправлення та ресоціалізація засуджених у виправних колоніях. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка*. 2016. Вип. 1. С. 54–61.
8. Виконання кримінальних покарань та пробації. Законодавство. Роз'яснення. Зразки документів: навчальний посібник / уклад. Ковальський В. С. Київ: Юрінком Інтер, 2018. 824 с.
9. Горох О. П. Звільнення від покарання та його відбування (аналіз судової статистики). *Наука і правоохоронна*. 2016. № 3. С. 167–175.
10. Гуцуляк М. Я. Правовий статус осіб, засуджених до покарання у виді громадських робіт. *Вісник Запорізького національного університету*. 2010. № 3. С. 138 – 142.
11. Дуюнова Т. В. Особливості виконання довічного позбавлення волі стосовно засуджених жінок. *Форум права*. 2013. № 1. С. 280–283.
12. Єрмак О. В. Конфіскація майна в Україні і деяких державах-членах Європейського Союзу: компаративістський аспект. *Кримінально-виконавча система: Вчора. Сьогодні. Завтра*. 2017. № 2. С. 122–132.
13. Журавська З. Заходи оперативно-розшукового характеру щодо запобігання посяганням на особисту безпеку засуджених в установах виконання покарань України. *Історико-правовий часопис*. 2017. № 1. С. 136–140.
14. Караман О. Л. Характеристика змісту соціально-педагогічної роботи з неповнолітніми засудженими в пенітенціарних закладах. *Науковий вісник Донбасу*. 2012. № 4.
15. Карелін В. В. Гарантії дотримання правових принципів застосування заходів заохочення та стягнення під час виконання покарання у виді позбавлення волі. *Кримінально-виконавча система: Вчора. Сьогодні. Завтра*. 2017. № 2. С. 133–141.
16. Карелін В. В., Яковець І. С., Автухов К. А. Правове регулювання застосування заходів заохочення та стягнення у процесі виконання покарань, пов'язаних з ізоляцією засуджених: монографія / за заг. ред. А. Х. Степанюка. Харків: Право, 2014. 240 с.
17. Колб О. Г. Про деякі змістовні елементи поняття "кримінально-виконавча діяльність персоналу органів та установ виконання покарань". *Кримінально-виконавча система: Вчора. Сьогодні. Завтра*. 2017. № 1. С. 164–172.
18. Кревсун О. М., Турчина О. С. Праця засуджених до позбавлення волі в сучасних умовах. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2014. Вип. 6-1. Т. 3. С. 131–134.
19. Крикушенко О. Г. Кримінальне покарання у виді позбавлення волі: концептуальні підходи до його сучасного дослідження. *Форум права*. 2017. № 3. С. 84–91.
20. Ліховіцький Я. О. Персонал органів та установ виконання покарань як

суб'єкт реалізації сучасної кримінально-виконавчої політики. *Вісник Чернівецького факультету Національного університету "Одеська юридична академія"*. 2017. Вип. 3. С. 102-111.

21. Марисюк К. Б. Поняття та суть правового статусу засуджених. *Журнал східноєвропейського права*. 2015. № 14. С. 51-56.

22. Марчук А. І. Вторинна класифікація засуджених до позбавлення волі у сучасній пенітенціарній практиці України. *Актуальні проблеми держави і права*. 2012. Вип. 67. С. 610-618.

23. Михайлик Д. О. Місце інституту умовно-дострокового звільнення засудженого від відбування покарання у кримінально-виконавчому процесі України. *Міжнародний юридичний вісник: актуальні проблеми сучасності (теорія та практика)*. 2017. Вип. 4-5. С. 116-122.

24. Муравйов К. Удосконалення системи управління органами й установами виконання покарань. *Підприємництво, господарство і право*. 2016. № 12. С. 244-248.

25. Науково-практичний коментар до Закону України «Про пробацію» / Автухов К. А. та ін. ; ред.: О. Л. Копиленко, Є. Ю. Бараш; Ін-т кримін.-викон. служби та ін. Київ: Кандиба Т. П., 2019. 114 с.

26. Неживець О. М. Психологічні особливості жінок, засуджених до позбавлення волі. *Юридичний вісник. Повітряне і космічне право*. 2010. № 2. С. 73-76.

27. Неживець О. М. Ресоціалізація засуджених та осіб, звільнених з місць позбавлення волі: монографія / О. М. Неживець, Л. А. Жук, І. Л. Жук. К.: Кондор, 2016. 222 с.

28. Осауленко А. О. Історико-правові аспекти становлення поглядів на мету кримінально-виконавчого законодавства України. *Актуальні проблеми держави і права*. 2014. Вип. 74. С. 96-102.

29. Пилипенко Д. О. Щодо системи принципів кримінально-виконавчого законодавства, виконання і відбування покарань. *Правовий часопис Донбасу*. 2017. № 3-4. С. 150-155.

30. Пономаренко О. Обмеження волі як вид покарання в Україні: історичний аспект (XX–XXI століття). *Науковий часопис Національної академії прокуратури України*. 2014. № 1. С. 132-138.

31. Пономарьова Н. С. Аналіз теоретико-методологічних підходів до процесу ресоціалізації особистості та його стадійності. *Теоретичні і прикладні проблеми психології*. 2013. № 2. С. 185-193.

32. Пузирьов М. С. Правове регулювання диференціації та індивідуалізації виконання покарання у вигляді позбавлення волі на певний строк. *Вісник Академії митної служби України*. Сер. : Право. 2010. № 1. С. 137-142.

33. Пузирьов М. Фундаментальні засади виконання покарання у виді позбавлення волі на певний строк у Канаді: порівняльно-правовий аналіз. *Підприємництво, господарство і право*. 2017. № 8. С. 160-164.

34. Пузирьов М. С. Порівняльний аналіз виконання покарання у виді позбавлення волі на певний строк в Україні та зарубіжних країнах: монографія.

Київ: ВД «Дакор», 2018. 514 с.

35. Романов М. В. Законні інтереси засудженого. *Теорія і практика правознавства*. 2014. Вип. 2 (6).

36. Сорока А. В. Системний підхід щодо ресоціалізації особистості після звільнення від відбування покарання. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна*. Серія : Психологія. 2015. Вип. 58. С. 147-150.

37. Стулов О. Правова регламентація працевикористання засуджених до позбавлення волі: погляд крізь призму Конституції України. *Підприємництво, господарство і право*. 2016. № 8. С. 160-163.

38. Українське пенітенціарне законодавство у світлі стандартів Комітетів проти катувань ООН та Ради Європи / Олена Ащенко, Вадим Човган. Харків: Права людини, 2014. 330 с.

39. Човган В. О. Обмеження прав в'язнів: правова природа та обґрунтування: монографія. Харків: Права людини, 2017. 608 с.

40. Чудик Н. О. Особливості відбування покарань неповнолітніми особами. *Право і суспільство*. 2016. № 2. С. 180-182.

41. Шкута О. О. Пенітенціарна система України: теоретико-прикладна модель: монографія. Херсон: Видавничий дім «Гельветика», 2017. 366 с.

42. Шумна Л. Особливості праці засуджених до позбавлення волі: і право, і обов'язок. *Вісник Пенітенціарної асоціації України*. 2018. № 2. 160-167.

43. Ягунов Д. В. Пенітенціарна система України: історичний розвиток, сучасні проблеми та перспективи реформування: монографія. 4-те вид., перероб. та доп. Одеса: Фенікс, 2011. 446 с.

44. Яковець І. С. Теоретичні та прикладні засади оптимізації процесу виконання кримінальних покарань: монографія. Харків: Право, 2013. 392 с.

45. Яцишин М. М. Історико-правові засади кримінально-виконавчої політики України: монографія. Луцьк: Волин. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2010. 440 с.

Інформаційні ресурси в Інтернеті

1. Офіційний сайт Верховної Ради України <https://www.rada.gov.ua/>
2. Офіційний сайт Кабінету Міністрів України <https://www.kmu.gov.ua/>
3. Офіційний сайт МВС України <https://mvs.gov.ua/>
4. Офіційний сайт Верховного Суду <https://supreme.court.gov.ua/supreme>
5. Інформаційне агентство ЛІГАБізнесІнформ <https://www.liga.net/>
6. Єдиний державний реєстр судових рішень <http://www.reyestr.court.gov.ua/>
7. Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського <http://www.nbuv.gov.ua/>
8. Юридична бібліотека <http://www.pravo.biz.ua/>